Буря просуває свій рот у будинок
і дме, підбираючи ноти.
Я сплю неспокійно, кручусь, читаю
буревій на слух.

Але дитячі очі вночі широкі
і буря скавулить на дитину.
Обом до вподоби хитання лампи.
Обоє на півшляху до діалогу.

Буря має дитячі руки і крила.
Караван жене до Лапландії.
А будинок відчуває міць цвяхів,
що тримають стіни разом.

У цих кімнатах ніч спокійна
(відлуння усіх кроків давно померли,
як торішнє листя на дні озера)
але назовні ніч вирує!

Над світом лютує сильніша буря.
Вона просуває свій рот у нашу душу
і дме, підбираючи ноти. Ми боїмося,
що буря видує нас дощенту.

Переклад Д. Суворова